

Římsa

Římskokatolická farnost Příbyslav

1. listopadu 2015 | XV. ročník | listopad

Slovo kněze

Vzpomínka na zemřelé

Do listopadových podzimních dnů se hned z kraje vtiskuje vzpomínka na naše zesnulé. Smrt, trest za hřích lidí, přerвала jejich život a odtrhla duši od těla. Jejich duše odešly, tělo tlí v hrobě. Z víry v Krista a jeho zmrtvýchvstání však čerpáme naději, že se s nimi můžeme znovu setkat.

Až Pán přijde podruhé, jim i nám vrátí plnost lidské existence a obnoví jednotu duše a těla člověka. V této době však trvá rozdělení a duše zemřelých čekají, aby dovršily svůj osobní soud a s tělem vešly do Boží slávy nebo věčného utrpení.

Ty, které čekají na své oslavení, se očišťují v očištcí. Ačkoliv se v životě zpovídáme

Z OBSAHU

Slovo kněze	1
Pastorační plán	3
Liturgický kalendář	4
Ze života farnosti	5
Papež František	9
Farářoviny	11
Vzděláváme se	12
Apoštolát modlitby	16
Pořad bohoslužeb	18

a očistíme od hříchů skrze svátosti, a snažíme se zlu vyhýbat, přece na nás postupně ulpívá pokřivenost (zvykáme si na hřích), které se musíme zbavit. Proto duším zemřelých v těchto dnech přispíváme modlitbou a přímluvou. Abychom jim ve stavu, kdy se očisťují od sedlin a pokřivení hříchu, jako se taví drahý kov z horniny, přišli na pomoc a z lásky jim přispěli k brzkému vejítí do Boží blízkosti. Jako my spěcháme na pomoc duším v očistci, můžeme doufat, že jednou jiní pomohou nám.

Církevní rok se přechýlil do svého závěru a padající listí s potmělou oblohou a sychravinou nás zve k bilanci. V liturgických textech Památky všech věrných zemřelých budeme konfrontováni se skutečností posledního soudu člověka. Budeme před Bohem čelit odpovědnosti za své bratry a sestry, se kterými žijeme.

Podíl na Kristově lásce bude rozhodující. „Tu řekne král těm po své pravici: ‚Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.‘ Spravedliví mu na to řeknou: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a dali jsme ti najíst, žíznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme k tobě?‘ Král jim odpoví: ‚Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.‘ Potom řekne těm po levici: ‚Pryč ode mě, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly. Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít; byl jsem na cestě, a neujali jste se mé, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.‘ Tu mu na to řeknou také oni: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého, na cestě nebo nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?‘ On jim odpoví: ‚Amen, pravím vám: Cokoli jste neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani pro mne jste neudělali.‘ (Srov. Mt 25)

Koncem listopadu vstoupíme do nového církevního roku a v adventní době budeme mít příležitost znovu se připravit na příchod Božího Syna v lidském těle. A zase trochu jinak a lépe Ho přivítat ve svém srdci, u nás doma, ve svých vztazích i ve svých činech. Požehnané barevné podzimní dny. A modlete se za duše v očistci, nezůstanou dlužny!

P. Pavel Sandtner

Pastorační plán

Akce na měsíc listopad

6. 11.	návštěva kněze u nemocných (P. Pavel město, P. Antonín DPS)
7. 11.	8.00 společné udělování svátosti nemocných 17.30 setkání vodáků na faře <i>Povodeň 2015</i>
13. 11.	návštěva kněze u nemocných (P. Antonín DPS) 19.00 setkání mládeže na faře
14. 11.	9.00 mše svatá v DPS s ministranty 10.00 ministrantská schůzka na faře 15.00 setkání varhaníků 15.00 setkání misijního klubka dětí na faře
15. 11.	sbírka na plošné pojištění církevního majetku 2
19. 11.	19.00 biblická hodina na faře
20. 11.	návštěva kněze u nemocných (P. Pavel DPS a město) 19.00 večerní setkání starší mládeže (VŠ, pracující)
21. 11.	18.00-20.00 adorace
22. 11.	farní káva s hostem
27. 11.	19.00 setkání mládeže na faře
28.-29. 11.	výstava betlémů na faře
29. 11.	žehnání adventních věnců

Liturgický kalendář

Sv. Ondřej

Na sv. Ondřeje, nejen patrona Skotska, ale i Ruska, vzpomínáme 30. listopadu. Ondřej a jeho bratr Šimon Petr, synové rybáře Jana, pocházeli z Galileje. Ondřej se stal učedníkem Jana Křtitele a potom prvním učedníkem Ježíšovým.

V Janově evangeliu je zvaný jako *první povolany* (Protokletos). Ježíš jemu a jeho bratru Petrovi při lovu ryb říká, aby šli za ním, neboť z nich učiní rybáře lidí (Mk 1,16-18.) V Novém zákoně je jmenován od samého počátku setkání s Ježíšem, byl přítomný mnoha Ježíšovým zázrakům, všímáme si ho při zázraku rozmnožení dvou chlebů a pěti ryb, kterými Ježíš nasytil zástup pěti tisíců lidí (Jan 6,9).

Po Ježíšově ukřižování a zmrtvýchvstání se vydal Ondřej kázat do krajů Malé Asie. Prošel mnoho oblastí, než se dostal do řeckého města Patrasu. Tam byl místodržícím uvězněn za to, že odvrací lid od tamních bohů. Asi v roce 60 byl odsouzen k smrti a ukřižován na kříži ve tvaru X (takovému kříži se říká ondřejský).

Na počátku 13. století byly Ondřejovy ostatky přeneseny do Itálie, v 15. století pak byla jeho lebka uložena v Římě. Dnes jsou jeho ostatky zpět v řeckém Patrasu, v bazilice řecké pravoslavné církve.

Ondřej je patronem nejen Skotska a Ruska, ale i dalších zemí, a také sedláků, rybářů a nevěst.

Apoštol Ondřej bývá zobracován s křížem ve tvaru X, na kterém byl ukřižován, nebo jako rybář se sítí a rybami.

*Socha sv. Ondřeje
v chrámě sv. Petra v Římě*

PŘEDSEVZETÍ, MODLITBA

Půjdu za Ježíšem se vším, co mám na srdci a případná utrpení budu přijímat jako část Kristova kříže, podle výše uvedeného doporučení.

Všemohoucí, věčný Bože, Tys povolal svatého Ondřeje za apoštola, aby hlásal evangelium a byl pastýřem Tvé církve; na jeho přímluvu stále ochraňuj a veď všechny svůj lid. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

(závěrečná modlitba z breviáře)

Eva Bártová

Ze života farnosti

Výlet do Kutné Hory

Myšlenka uspořádat farní zájezd do Kutné Hory se zrodila v poslední den Diecézního setkání ministrantů, které před časem úspěšně pořádala naše farnost ve spolupráci s Janem Uhlířem, arciděkanem v Kutné Hoře, který nás tak trochu za odměnu pozval. A my využili jeho velkorysosti a letos 26. září jsme se konečně do Kutné Hory rozjeli. Musím říci, že kdo si v sobotu ráno přivstal a jel s námi, tak rozhodně nelitoval. Po časném příjezdu před chrám sv. Barbory, asi hodinu před oficiálním otevřením baziliky, se nás ujal sekretář kutnohorské farnosti pan Bouška a ukázal nám, přesně jak otec Uhlíř sliboval, co jen tak někdo neuvidí. Zavedl nás na ochozy baziliky, kde jsou různé fragmenty soch. Odtud jsme nenápadnými úzkými dvířky prolezli vně baziliky na ještě užší lávku a s tichým úžasem jsme se proplétali mezi gotickým žebrovým chrámu. Vítr nám čechrал vlasy a my se kochali pohledem do dále. V jednom okamžiku jsme tak přehlédli nejen údolí Vrchlice, Jezuitskou kolej s upravenými zahradami a krásnou vinicí, Vlašský dvůr, z části do lešení zahalený farní kostel sv. Jakuba s vysokou věží, ale i sedleckou baziliku Panny Marie, další kutnohorské kostely, stavby a rozlehlé lány, lesy a pohled

se zastavil až u obzoru v hustém oblaku páry, která vystupovala z chvaletické elektrárny.

Po venkovní prohlídce nejstarší části baziliky a doslova osahání si gotických portálů včetně jejich výzdoby, chrličů dešťové vody, soch a reliéfů, kde k nám opracované kameny mluví přes propast času o umu našich předků, jsme po úzkém schodišti vystoupali až k obloze, totiž k patě střechy. A úchvatný pohled se nám jen umocnil. K tomu se ještě

*Kostel Nanebevzetí
Panny Marie*

přidal obdiv nad gotickými parádkami, věžičkami a žebry, které jsme v té chvíli viděli ze shora. Nádhera, až zrak přechází a tají se dech. Bylo to nečekané, ale nádherné.

Když jsme pak seděli v lavicích a obdivovali gotickou klenbu, která se jako sepnuté ruce mohutně vzpínala nad námi k nebi, pozorovali jsme kamenickou výzdobu, kochali se pohledem na nástěnné malby, deskový oltář, vitráže oken a poslouchali zasvěcený výklad paní průvodkyně, tak jsme konečně pochopili, proč jsme museli být v Kutné Hoře tak brzy. Běžný návštěvník se na venkovní ochozy chrámu sv. Barbory nikdy nedostane.

Po tomto zážitku jsme volným krokem prošli kamennými uličkami podél Jezuitské koleje do gotického farního kostela sv. Jakuba, kde nám sloužil pan farář Sandtner mši svatou. Po ní se slova ujal opět pan Bouška a ukázal nám mnohé zajímavosti kostela, který patří k nejstarším stavbám ve městě a na jeho výzdobě se podílela i parléřovská huť. Během výkladu nás dovedl na faru, kde bylo připraveno malé pohoštění, káva, čaj, trubičky a švestková buchtka. Bylo to příjemné a milé. Paní Hylská nezapřela svůj cukrářský talent. Vše bylo tak moc dobré, že nezbylo nic než jen pár drobečků. Děkujeme, paní Hylská.

Pozvánka:

Adorace

21. 11.
18-20 hodin
ve farním
kostele

S hřejivým pocitem dobře vykonané práce jsme s panem Bouškou odešli do dalšího gotického kostela, který nebývá tak často otevřen, a to do kostela Panny Marie Na Náměti. Na Náměti proto, že se v tomto prostoru konaly před věky trhy se stříbrnou rudou a co se na zemi zametlo (smetlo, nametlo), pak sloužilo k výstavbě této krásné svatyně. Znovu jsme mohli obdivovat štíhlé klenby stoupající k nebi, gotické deskové obrazy na oltářích, krásné v detailu, naprosto úžasné kamenické práce na kazatelně. I nad hrobem barokního malířského mistra Petra Brandla jsme se zastavili v tichém úžasu a dojetí.

Čas však neúprosně letěl, proto jsme se na náměstí rozloučili s panem Bouškou. Někdo řešil chvíli volna, aby snědl, co si z domu přivezl, jiný zase oběhl některé další pozoruhodnosti Kutné Hory jako Kamenný dům, morový sloup, Kamennou kašnu či restaurovaný park a Jezuitskou kolej. Někdo zasedl do hospůdky k džbánku lahodného moku a něčemu dobrému na talíři. Anebo si dal jen kávu a vychutnával genia loci Kutné Hory. Jiní bloumali po náměstí od stánku ke stánku a popíjeli letošní burčák, vždyť v Kutné Hoře bylo právě Svatováclavské vinobraní. Musím říci, že výběr burčáku byl obstojný, ale nejlepší byl stejně ten z kutnohorských vinic, vždyť si ho i pár výletníku vezlo až do Přibyslavi.

Kupodivu se nikdo přes poledne v tom pouťovém mumraji neztratil, a tak jsme posilněni pokračovali v pozdním odpoledni do Sedlce. Bazilika Nanebevstoupení Panny Marie a svatého Jana Křtitele, jejíž průčelí vytváří dojem monstrance, je dalším skvostem na malé památkové kutnohorské mapě zapsané v Seznamu světového dědictví UNESCO. Obdivujeme genialitu Jana Blažeje Santiniho Aichela. Ten dokázal na rujně gotického chrámu, který nepřečkal husitské běsnění našich předků a následně ležel tři sta let v rozvalinách, vykouzlit doslova perlu barokní gotiky.

Štíhlé hladké sloupy šplhají do průzračné výše k nebesům, aby se propletly a setkaly se v žebroví tak, jako se spínají ruce k modlitbě. Prostor, který Santini věnoval této stavbě, je úžasný a světlo, které jeho chrám provází, je jedinečné. Samonosná klenba zvaná česká placka a samonosné točité schodiště dává této stavbě punc světového unikátu. Ani se nechce jít dál.

Společné foto, v pozadí chrám sv. Barbory a Jezuitská kolej

Kostnice nás překvapila svým tichým mementem mori. Na čtyřicet tisíc ostatků lidí zde odpočívá v nehybném strnutí a hledí prázdně na příchozí s vykřičníky v děravých ústech. My všichni jsme žili, dýchali, milovali a dnes se v prach obracíme. Člověče, prosím tě zmlkni a pohleď věčnosti do tváře. Pomysli, jak krátce jsme byli živi, a pomodli se za nás.

Cestou domů ani moc nemluvíme. Unaveni vstřebáváme zážitky, a že jich dnes bylo. Výlet se vydařil. Dík patří panu arciděkanu Janu Uhlířovi, že nám dal tento typ na krásně prožitý den. A ač nebyl sám přítomen, zajistil nám hladký průběh celé akce a tím i nezapomenutelný zážitek. Děkuje.

Jan Málek

Papež František

O manželské věrnosti

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

V minulé meditaci jsme uvažovali o důležitých slibech, které rodiče dávají dětem, jakmile jsou v lásce pomýšleny a počaty v lůně. Můžeme dodat – a stojí za povšimnutí – že celá rodinná realita se zakládá na slibu. Identita rodiny se zakládá na slibu. Lze říci, že rodina žije ze slibu lásky a věrnosti, který si muž a žena vzájemně dávají. Obsahuje závazek přijmout děti a vychovat je, ale uskutečňuje se také péčí o staré rodiče, ochranou a opatrováním nejslabších členů rodiny, vzájemnou pomocí při uskutečňování vlastních vloh a přijetím vlastních omezení. A manželský slib se rozšiřuje ke sdílení radosti a utrpení všech otců, matek a dětí ve velkodušné otevřenosti lidskému soužití a obecnému dobru. Rodina, která se uzavírá v sobě, je jakýmsi protirečením a umrtvuje slib, který jí dal zrod a umožňuje jí žít. Nikdy nezapomínejme, že identita rodiny

je vždycky slib vztahující se na celou rodinu i na celé lidstvo.

V dnešní době se vážnost věrnosti slibu rodinného života zdá velmi oslabena. Na jedné straně proto, že špatně chápané právo hledat za každou cenu a v jakémkoli vztahu vlastní zadostiučinění je povyšováno na neoddiskutovatelný princip svobody. Na druhé straně proto, že vztahové životní svazky a závazky k obecnému dobru jsou svěřovány výlučně donucovací moci zákona.

Ve skutečnosti však nikdo nechce být milován pouze kvůli tomu, co má, anebo z povinnosti. Láska stejně jako přátelství mají svou sílu a svoji krásu právě v tom, že rodí určitý svazek, aniž by odnímalý svobodu. Láska je svoboda, slib

zakládající rodinu je svobodný a to je krásné. Bez svobody není přátelství, bez svobody není láska a bez svobody není manželství.

Svoboda a věrnost si tedy neodporují, ba dokonce se vzájemně podporují jak v mezilidských, tak v sociálních vztazích. Pomysleme na škody, které v civilizaci globální komunikace způsobuje inflace nedodržených slibů v různých oblastech a shovívavost k nedodržení daného slova a přijatých závazků! Ano, drazí bratři a sestry, věrnost je slib závazku, který potvrzuje sám sebe růstem ve svobodné poslušnosti danému slovu. Věrnost je důvěra, která „chce“ být reálně sdílena, a naděje, která „chce“ být pěstována společně. Mluvíme-li o věrnosti, napadá mne, co vyprávějí naši staří, naši prarodiče: „Kdysi stačilo uzavřít dohodu podáním rukou, protože existovala věrnost slibu.“ I tento sociální fakt má totiž původ v rodině, v rukodání muže a ženy vydávajících se na společnou cestu životem. Věrnost slibům je skutečně mistrovské dílo lidství!

Hledíme-li na smělost jeho krásy, lekáme se, ale pokud jeho odvážnou houževnatostí pohrdneme, jsme ztraceni. Žádný vztah lásky, žádné přátelství, žádná forma přízně, žádné štěstí obecného dobra nedosáhne výše naší touhy a naší naděje, pokud nenastane tento zázrak duše. Říkám „zázrak“, protože síla a přesvědčivost věrnosti nás navzdory všemu nepřestanou vábit a udivovat. Vážnost daného slova, věrnost slibu nelze koupit a prodat. Nelze jej vynutit silou, ale ani opatrovat bez oběti.

Žádná jiná škola nemůže naučit pravdě lásky, pokud to neučiní rodina. Žádný zákon nemůže uložit krásu a odkaz tohoto pokladu lidské důstojnosti, jestliže jej osobní svazek lásky a plození nevpisuje do našeho těla.

Bratři a sestry, je nezbytné, aby se věrnosti lásky dostalo znovu společenské vážnosti. Je třeba navrátit společenskou vážnost věrnosti lásky. Je nezbytné vyprostit z podzemí každodenní zázrak milionů mužů a žen obrozujících svoje rodinné základy, z nichž každá společnost

žije, aniž by je mohla jakkoli jinak zaručit. Nikoli náhodou je tento princip věrnosti slibu lásky a plození vepsán do Božího stvoření jako trvalé požehnání, jemuž je svěřen svět.

Pokud svatý Pavel tvrdí, že v rodinném svazku se tajemně zjevuje rozhodující pravda také o svazku Pána a církve, znamená to, že církev samotná tady nachází požehnání, které je třeba opatřovat a z něhož je vždycky třeba se

poučit, dříve než se začne vyučovat a ukázněvat. Naše věrnost slibu je nicméně svěřena milosti a milosrdenství Boha. Láska k lidské rodině v dobrém i ve zlém je pro církev otázkou cti! Kéž nám Bůh dá dostát výši tohoto slibu.

A modleme se za synodální otce: Pán ať žehná jejich práci, kterou vynakládají tvořivou věrností v důvěře, že Pán - jako první - je svým slibům věrný.

Katecheze papeže Františka na gen. audienci, nám. sv. Petra.

Dostupné z <<http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=22596>> [cit. 2015-10-23]

Nabídky a prosby

Farářoviny

Volné intence – pozvání k modlitbě

Všiml jsem si, že tu a tam se objevují bílá místa v intenční knize. K tomu jen pár poznámek. Napsat si mši svatou znamená, že kněz ji slouží a za sebe určuje její užitky ve prospěch toho, za koho slouží. Zpřítomnění Ježíšovy oběti na kříži tak vztahuje na konkrétní úmysl. Intenci si můžete dát napsat, a pokud se tak rozhodnete, můžete s ní spojit dobrovolný intenční dar knězi, který ji zrovna slouží. Ale nemusíte! Nerad bych, aby takový dar tvořil překážku, kvůli které si někdo mši svatou raději nenapíše. Určitě se za vás budeme rádi modlit ve vašich potřebách a těším se na to.

Nemohu dojít do kostela – jsem nemocný

Pokud máte doma nemocného, který se do kostela nedostane a stál by o návštěvu kněze, je možné to domluvit. Ať už se bude jednat o návštěvu jednorázovou nebo pravidelnou. Pokud je někdo vážně nemocný nebo zkoušený stářím, měl by pamatovat na stav svého srdce a vystavit ho Boží milosti skrze svátosti. Nejen kvůli ohrožení smrtí, ale také pro účast na oběti Kristově, abychom mohli, jak říká apoštol Pavel „doplňovat to, co zbývá do plné míry Kristových útrap“.

Abychom se neuhnali

Děkuji velice všem, kteří jste se zapsali na úklid fary! A také vám, kteří se podílíte na úklidu našeho kostela. A chci opět pozvat i ostatní ke spolupráci. Stávající systém vychází z toho, že se pravidelně střídají titíž. Je možné si zjistit, kdo má v daném měsíci službu a zeptat se, zda bych nemohl pomoci. Třeba se tak břímě úklidu trochu lépe roznese. Děkuji.

P. Pavel Sandtner

Vzděláváme se

Průvodce bohoslužbou

V současné době jsme se dočkali reedice Českého misálu, která přináší revidované texty a sjednocuje přidané svátky, eucharistické modlitby a dodatky. Nově je také zpracován úvod se všeobecnými pokyny ke mši svaté (dosud jsme vycházeli z pokynů z roku 2002).

Rád bych vás v rámci cyklu článků seznámil s těmito novými pokyny, které nám mohou pomoci správným způsobem chápat a prožívat mši svatou.

**Mistře,
ať vidím.**

Mk 10,51

Úvodem

Před ustanovením mešní oběti, když chtěl s učedníky slavit velikonoční večeři, přikázal Pán Ježíš, aby připravili velkou prostřenou místnost ke slavení (Lk 22, 12). Péče církve o řádné slavení bohoslužby se zakládá právě v tomto Ježíšově příkazu. Nové Všeobecné pokyny, v souladu s církevní tradicí znovu potvrzují obětní charakter mše svaté. *„Náš Spasitel při poslední večeři (...) ustanovil eucharistikou oběť svého těla a své krve, aby pro všechny časy, dokud nepřijde, zachoval v trvání oběť kříže a aby tak své milované snoubence církvi zanechal památku na svou smrt a na své vzkříšení“* (Sacrosanctum Coonsilium, č. 47). Zpřítomnění oběti kříže za naši spásu se děje teď a tady při každé jednotlivé mši svaté a její účinky si můžeme vztahovat na sebe: *„... oběť na kříži a její svátostné obnovování ve mši svaté je jedna a táž oběť, jen způsob obětování se liší.“* (Český Misál Všeobecné pokyny – dále V. p. – XVIII). Tajemství proměnění Těla a Krve Páně se při mši svaté prohlašuje nejen gestem a slovy proměnění, ale také projevovanou úctou a klaněním. **Ke zvláštní úctě klanění nás nový úvod vyzývá výslovně o slavnosti Těla a Krve Páně a na Zelený čtvrtek.**

Text zdůrazňuje známý princip sdílení služeb v liturgii. Ten vychází ze skutečnosti, že eucharistie je *„činností celé církve: v ní koná každý jenom to, ale i všechno to, co mu přísluší, podle stupně, jaký zaujímá v lidu Božím.“* (V. p. XVIII)

STAVBA MŠE, JEJÍ PRVKY A ČÁSTI

Pokyny odkazují na Ježíšův výrok *„kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich“* (Mt 18,20). Hovoří tak o způsobech přítomnosti samého Ježíše Krista, když slavíme mši, *„v níž dále trvá oběť kříže“* (V. p. XXV). Je přítomný *„ve společenství shromážděném v jeho jménu, v osobě služebníka, ve svém*

slově a podstatně a trvale pod eucharistickými způsoby.“ (V. p. XXV) Setkáváme se tedy s Pánem několikerým způsobem.

Ve společenství lidí kolem nás, když ho společně vzýváme ve svých potřebách a obracíme se na Něho. Potkáváme ho **v osobě celebrujícího kněze**, který zprostředkuje svátostné zpřítomnění oběti kříže. A to navzdory jeho lidské nedostatečnosti a slabosti. Při **naslouchání Božimu slovu** se při své víře v Boží inspiraci vystavujeme setkání se Slovem, které se stalo Tělem. Abychom ho přijali a ztotožnili se s Ním ve svém osobním životě a svém jednání.

Konečně potkáváme svého Pána **pod způsoby chleba a vína**. Abychom načerpali milost a vrchovatou míru lásky a mohli jsme se i my stávat těmi, kteří své tělo a krev vydávají ve prospěch druhých. A tak naplňují přikázání lásky, které je nejpřímější cestou k Bohu. Pokyny připomínají základní rozdělení mše svaté na bohoslužbu slova a oběti, které společně tvoří jediný bohoslužebný úkon. Přesněji hovoří o stolu Slova a Těla Kristova, u něhož se věřící „*poučují a žijí*“ (V.p. XXV). Ostatní obřady ve mši otevírají nebo uzavírají slavení mše.

RŮZNÉ PRVKY MŠE

Ostatní mešní texty

Eucharistie jako úkon celého společenství se projevuje ve společných odpovědích a dialogu mezi knězem a věřícími. Má „společenský“ charakter. Tyto odpovědi nemají jen formální ráz, ale mají podpořit jednotu modlícího se společenství. Vhodnou příležitostí pro vyjádření pospolitě oslavy Boha je úkon kajcnosti, zpěv Sláva na výsostech Bohu, žalm s odpovědí, alelujový verš a zpěv před evangeliem, vyznání víry, přimluvy, zpěv k přípravě darů, chvalozpěv Svátý, modlitba Páně, Beránku Boží a zpěv k přijímání i po něm.

Důležitost zpěvu

Apoštol Pavel vybízí věřící, aby společně zpívali žalmy, hymny a duchovní písně (Kol 3, 16). Svátý Augustin říká: „Kdo miluje, ten

zpívá“ (Sermo 336,1 PL 38, 1472). Ke zpěvu částí mše, které se mají zpívat se tak vybízí jak laici, tak kněží a to zejména při nedělním slavení. I jiné druhy liturgické hudby (kromě tradičního gregoriánského chorálu) zvláště polyfonie, „*nejsou nijak vyloučeny, jestliže odpovídají duchu liturgického úkonu a podporují a podporují účast věřících.*“ (V. p. XXVII)

S ohledem na dnešní dobu a potkávání se věřících různých národností a jazyků se doporučuje, aby věřící uměli zazpívat některé části liturgie, zejména modlitbu Páně a Vyznání víry, v latině.

Mlčení

Je součástí bohoslužby ve stanoveném čase. Charakter mlčení odpovídá části mše. „*Při úkonu kajičnosti a po výzvě k modlitbě se jednotlivci v duchu usebírají; po čtení nebo homilii krátce rozjímají o tom, co slyšeli; po přijímání pak ve svém srdci chválí Boha a modlí se. Je chvályhodné zachovávat už před začátkem bohoslužby mlčení v kostele, sakristii a v prostorách k nim přilehlých, aby se všichni zbožně a rádně připravovali k jejímu slavení.*“ (V. P. XXIX)

GESTA A DRŽENÍ TĚLA

Gesta a držení těla při bohoslužbě by měla směřovat ke kráse a jednoduchosti liturgie pro lepší pochopení jejích jednotlivých částí. Měla by podporovat aktivní účast všech zúčastněných a přispívat k společnému duchovnímu prospěchu. Proto jsou společná gesta při bohoslužbě předřazena soukromým výkladům či názorům. Takové postoje a gesta odkazují k jednotě shromážděného společenství. Mají být jejím vyjádřením.

Věřící **stojí** od začátku vstupního zpěvu až ke vstupní modlitbě. Při zpěvu aleluja před evangeliem a při čtení evangelia. Dále při vyznání víry a přímlovách. Od výzvy před modlitbou nad dary („*modleme se, aby Bůh přijal...*“) až do konce mše s těmito výjimkami:

Věřící **sedí** při naslouchání čtením, žalmu, homilii a přípravě darů a „podle okolností též při posvátném mlčení po přijímání.“ (V. p. XXVIII). **Pokleknou** k proměňování, pokud jim v tom nebrání

nemoc, nedostatek místa nebo jiné rozumné důvody. Kdo při proměňování nepokleknou, mají vykonat hlubokou úklonu, když kněz při proměňování pokleká. „Kde je zvykem, že lid po skončení aklamace Svatý **klečí** až dokonce eucharistické modlitby a před přijímáním, když kněz říká: Hle Beránek Boží, **je chvályhodné to zachovat.**“ (V. P. XVIII)

Reedice vydání Římského misálu Český misál Všeobecné pokyny 2008.

P. Pavel Sandtner

Pro pobavení

Vtipy

Křečci

Pavel Bosman. Dostupné z

<<http://www.cirkevni majetek.cz/index.php/photos/album/2/photo/17.html>> [cit. 2015-10-23]

Pozvánka

Výstava betlémů

Římskokatolická farnost Přebyslav
Vás zve na faru na výstavu betlémů

Putování za hvězdou

Výstava začíná v sobotu 28. 11. ve 13.00 hudebním vystoupením dětí a bude pokračovat v neděli 29. 11. od 9.00 do 12.00. Součástí výstavy je občerstvení a drobný prodej.

Zájemci, kteří by byli ochotni zapůjčit betlém, ho mohou přinést 27. 11. od 17.00-18.00 na faru. Moc děkujeme.

Jana Miškovská

Apoštolát modlitby

Úmysly na listopad 2015

Co je apoštolát modlitby? Je to společná modlitba věřících a jejich biskupů a papeže. Apoštolát modlitby vznikl již v roce 1844 ve Francii. Papež na každý rok na každý měsíc vyhláší všeobecný a misijní úmysl modlitby. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají úmysl národní. Na apoštolátu modlitby se může podílet každý z nás a to zahrnutím těchto úmyslů do svých modliteb.

Apoštolát modlitby nabízí velmi jednoduchý způsob jak ovlivňovat prosazování dobra a potlačování zla v Božím království na zemi. Modlitba je tak důležitá a tak účinná, že nám to připadá neuvěřitelné. Do modlitby vkládám všechno, co jsem a co mám. I zcela nepatrná věc pak nabývá na síle a vážnosti, protože vše konám v Duchu svatém a ve spojení s Ježíšem Kristem a Otec to přijímá s laskavostí a velmi si toho cení. V každém čísle Římsy najdete úmysly apoštolátu na daný měsíc.

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Náš nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším Ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení, ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch Svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý Otec a naši biskupové pro tento měsíc:

- 1. všeobecný úmysl:* Abychom se uměli otevřít osobnímu setkání a dialogu se všemi lidmi, také s těmi, kdo mají jiné přesvědčení než my.
- 2. misijní úmysl:* Za církevní pastýře, aby hluboce milovali své stáde, a tak ho mohli doprovázet na cestě a udržovat jeho naději živou.
- 3. úmysl našich biskupů:* Za Boží útěchu pro ty, kdo trpí ztrátou svých blízkých zvláště z důvodu nenávisti a váleku.

Apoštolát modlitby. Dostupné z <<http://www.jesuit.cz/am/>> [cit. 2015-10-18]

Eva Bártová

Bohoslužby ve farnosti Příbyslav v listopadu L. P. 2015

2. 11.	8.00	<i>Vzpomínka na všechny věrné zemřelé</i> Za rodinu Močubovu, Holasovu, Theiszovu, Biňovcovu a Medovu
	17.00	Za všechny zemřelé
3. 11.	18.00	Za Annu a Josefa Nejedlých, syna Miloslava a rod
4. 11.	7.30	<i>Památka sv. Karla Boromejského, biskupa</i> Za Františku Klusáčkovou
	18.00	Nové Dvory
5. 11.	18.00	Za živé i zemřelé z rodin Zadáků, Linhartů a Nováků
6. 11.	18.00	Za rodinu Rázlových, Novotných a duše v očistci
7. 11.	8.00	Za rodiče Kármíkovy, rody z obou stran a duše v očistci

8. 11.	8.00	32. neděle v mezidobí Za Karla Smejkalu, manželku a dceru
	9.30	Za rodiče Vackovy, syna, snachu, 3 zetě a rodiče Jonákovy, syna a zetě
	11.00	Stříbrné Hory
	18.00	Za farnost
9. 11.	7.30	Svátek Posvěcení lateránské baziliky Za Františka Bořila a jeho rodiče
10. 11.	18.00	Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve Za rodiče Jiřího Matouška, bratry a rodiče
11. 11.	7.30 18.00	Památka sv. Martina, biskupa Za snachu Ivanu a duše v očistci Olešenka
12. 11.	18.00	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka Za Josefa a Marii Musilovy a Zdeňka Tesaře
13. 11.	18.00	Památka sv. Anežky České, panny Za rodiče Flesarovy, 3 syny a dceru Růženu
14. 11.	7.00	Za Věru Martínkovou a syna Jindřicha
15. 11.	8.00	33. neděle v mezidobí Za Josefa Doležala, rodiče Sedlákovy, 3 syny a duše v očistci
	9.30	Za rodiče Doležalovy, Pazourový, za Josefa Pazoura a Zdeňka Myslivce
	11.00	Stříbrné Hory
	11.00	Žižkovo Pole
	18.00	Za farnost
16. 11.	7.30	Za rodinu Kubíčkovu
17. 11.	18.00	Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice Za rodinu Hladíkovu a Vlčkovu ze Hřišť
18. 11.	7.30	
	18.00	Dolní Jablonná
19. 11.	18.00	
20. 11.	18.00	Za Vlastu a Miloslava Kasalovy, dceru Ludmilu, syna Miloslava a ten celý rod a za rodinu Řezníčkovu
21. 11.	7.00	Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě Za P. Jana Filipa, rodiče a sourozence

22. 11.	8.00	<i>Slavnost Ježíše Krista Krále</i> Za Emílii Mokrou, snachu a rod Mokrých a Lemperů
	9.30	Za rodinu Hejkalovu, Tonerovu, Křesťanovu a syna Josefa
	11.00	Stříbrné Hory
	18.00	Za farnost
23. 11.	18.00	<i>Slavnost sv. Klementa I., hlavního patrona diecéze</i>
24. 11.	18.00	<i>Památka sv. Ondřeje Dunga–Laca a druhů</i> Za Ludmilu a Bohuslava Gričovy, syny Jiřího a Bohuslava, rodiče a sourozence
25. 11.	7.30 18.00	Česká Jablonná
26. 11.	18.00	Za Jana Vlčka a celou rodinu
27. 11.	18.00	Za Stanislava Bártu a sourozence
28. 11.	7.00	Za Marii a Františka Rutovy, jejich rodiče a sourozence
29. 11.		<i>1. neděle adventní</i>
	8.00	Za Jiřího Musila, živé i zemřelé z toho rodu
	9.30	Za Ludmilu a Jaroslava Bencovy a jejich rod
	11.00 18.00	Stříbrné Hory Za farnost

Změna bohoslužeb vyhrazena.

Vydává Římskokatolická farnost Přibyslav, Kostelní 267, 582 22 Přibyslav,
www.farnostpribyslav.cz, bankovní spojení: Č.S. 1120706379/0800
 Kontakty: fara: 569 484 672; P. Pavel Sandtner: 605 727 555;
 P. Antonín Pavlas: 604 170 227; e-mail: fara.pribyslav@seznam.cz;

Redakce FL: P. Pavel Sandtner, Eva Bártová, Zdeněk Matějka.
 Příští číslo FL vyjde 29. 11. 2015 (uzávěrka pro toto číslo je 20. 11. 2015).
 Příspěvky do FL můžete zasílat na adresu flpribyslav@seznam.cz nebo je předat na farním úřadě v Přibyslavi.

Určeno pro vnitřní potřeby farnosti. Neprodejné.
 Vychází za technické podpory firmy ACO Industries k.s., Přibyslav
